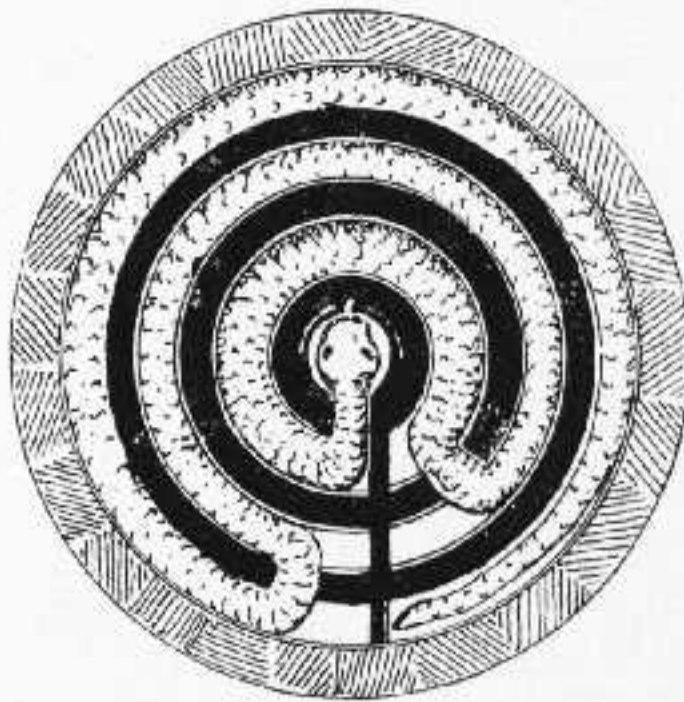

Θέλει επίσης ὁμολογήσει πᾶς τις ὅτι τὸ ἐπικείμενον τῷ λαβυρίνθῳ τῆς Θόλου ἱερὸν τῆς Ὑγείας εἶναι ἢ κατ' ἔννοιαν καὶ συμβολισμὸν μᾶλλον ἀρμόζουσα σκέπη τοῦ τάφου τοῦ τὴν ὑγείαν κατ' ἐξοχὴν παρέχοντος θεοῦ. Τέλος ὅτι αἱ τοὺς τοίχους τοῦ σπηκοῦ τῆς Ὑγείας κοσμοῦσαι εἰκόνες τοῦ Πανσίου, αἱ παριστῶσαι τὸν μὴ ἔχοντα πλέον ἀνάγκην τῶν βελῶν αὐτοῦ ἀλλ' ἐν θριάμβῳ ᾄδοντα Ἔρωτα, καὶ τὴν ἀπὸ διαφανοῦς οἰάλης πίνουσαν Μέθην, εἶναι ἡ ἀρίστη συμβολικὴ διακόσμησις ἱεροῦ

Εἰκ. 20.

Ὑγείας, διότι μόνον ὑγιεῖς ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἀπολαύσωσι τῶν ἡδονῶν τοῦ Ἑρωτος καὶ τῆς Μέθης, αἵτινες ἄρα καλῶς ἐξελέχθησαν ὑπὸ τοῦ Πανσίου ὡς σύμβολα τῆς ὑγείας, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ ἐν μέτρῳ χρῆσις αὐτῶν αἰποτε ἐθεωρήθη ὡς λίαν συντελεστικὴ πρὸς τὴν ὑγείαν τῶν ἀνθρώπων.

Οἷαν τέλος μοναδικὴν σπουδαιότητα προσκτᾶται νῦν τὸ θαυμάσιον τοῦτο οἰκοδόμημα, θεωρῶ ἐντελῶς περιττὸν νὰ ἐξάρω.

Ι. Ν. ΣΒΟΡΩΝΟΣ